

РЕШЕНИЕ

№ 3292

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1675** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез изпълнителния ѝ директор, срещу Решение № 5286 от 23.12.2022 г., постановено по НАХД № 1923/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 133 състав. С оспорваното решение е отменено издаденото от и.д. изпълнителен директор на ИА „МН“ наказателно постановление № НП-118/16.12.2022 г.

В жалбата се твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал.2 от НПК. Жалбоподателят поддържа, че нарушението е безспорно установено и моли съда да отмени обжалваното решение и потвърди процесното НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител юрк. И. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба - д-р П. Р. К., не се явява лично в съдебно заседание, представлява се от адв. П., която оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е приел за установено, че през периода 04.07-09.07.2021 г. на основание Заповед № РД-13- 578/22.06.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор" е извършена извънредна проверка в УМБАЛ „Царица Йоанна - ИСУЛ" ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. Предмет на проверката било проведено в болницата лечение на Р. Я. Г. завършило с летален край.

В хода на проверката контролните органи установили, че на 04.03.2021 г. жалбоподателят д-р П. Р. К., извършил преглед, при който, при установени завишени стойности на кръвна захар 18 mmol/l, не е назначил допълнителни изследвания - кръвно- захар профил, кръвно-газов анализ, йонограма, както и не е осъществил консултация със специалист по ендокринология и болести на обмяната за диагностично уточняване на състоянието и терапевтично поведение, с оглед високите стойности на кръвна захар и съпътстваща Ковид инфекция.

Въз основа на горните констатации бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № А-107/05.10.2021 г., срещу жалбоподателят д-р П. Р. К., за това че същият, в качеството си на лекуващ лекар на Р. Г. не е предоставил дължимата грижа на пациента и осигурил качествена здравна помощ, с което са нарушени разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 3 от ЗЗ, съгласно който: „Като пациент всеки има право на достъпна и качествена здравна помощ" в частта „качествена здравна помощ" във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ, съгласно който: „Правото на достъпна медицинска помощ се осъществява при прилагане на следните принципи: зачитане правата на пациента“. Актът е връчен на жалбоподателя, който в законоустановения срок по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е подал възражение № В-54/22.11.2021 г.

Въз основа на АУАН и след разглеждане на подаденото възражение е съставено процесното НП № НП-118/16.12.2021 г. Решаващият делото състав на районния съд е приел, че в случая АУАН е съставен от компетентен за това орган - свидетел магистър-фармацевт Ф. А. К. на длъжност „инспектор“ в ИАМН, упълномощена със Заповед № РД-13-578/22.06.2021 г. на изпълнителния директор на ИАМН, в съответствие с Наредба № 1 от 26.03.2019 г. за условията и реда за извършване на

проверки от ИАМН, да извърши проверка в болничното заведение „Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Царица Йоанна - ИСУЛ“ ЕАД, а Наказателното постановление е издадено от изпълнителния директор на ИАМН, в рамките на неговата компетентност.

За да отмени наказателното постановление, съдът е заключил, че е налице разминаване между текстова част - описание на нарушението и обстоятелствата на неговото извършване, с посочените за нарушени законови разпоредби. Според районния съд, в сочените за нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 3, вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ не се съдържа задължение. Те третираат правото на достъп на пациентите до медицинска помощ, при спазване на принципите на зачитане на правата на пациентите, според чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ и право на достъпна и качествена здравна помощ, според чл. 86, ал. 1, т. 3 от ЗЗ. Ето защо тези основни принципи, отнасящи се до правото на пациента до медицинска помощ, не могат автоматично да се отнесат като задължения на един лекар в дадено лечебно заведение, който е лекувал даден пациент. Иначе казано, тъй като няма конкретни правила за поведение или законови задължения, жалбоподателят няма как да ги наруши.

При тези мотиви съдът е приел, че в хода на административно-наказателното производство, е останала недоказана тезата на административно-наказващия орган, че е извършено административно нарушение и още повече, че то не може да бъде обвързано с бланкетни и препращащи норми, без ясно да се позове коя точно правна норма е нарушена и ако е нарушена, каква е формата на вина на подведеното под отговорност физическо лице. С тези мотиви съдът е отменил обжалваното наказателно постановление.

Решението на софийски районен съд е валидно и допустимо и правилно.

По същество, като краен резултат се явява правилно.

За да е законосъобразен, административният акт следва да е издаден от компетентен орган, т. е от орган, оправомощен за това в пределите на неговата компетентност. Съгласно правната теория, компетентността е нормативно призната способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността за издаване на административни актове може да произтича от закон или друг нормативен акт или чрез възлагане от друг орган, който притежава първоначална компетентност по силата на закон или друг нормативен акт за издаване на административен акт по определен кръг от въпроси, тоест така наречените случаи на законно упражняване на "чужда

компетентност". Липсата на компетентност се явява съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което ще предопредели отмяната на акта на това формално основание, без да е необходимо неговото обсъждане по същество, поради което и настоящата инстанция ще се спре именно на този въпрос.

Позовавайки се на приетата в хода на производството Заповед № РД-13-578/22.06.2021 г. на изпълнителния директор на ИАМН решаващият делото състав е заключил, че АУАН е съставен от компетентен за това орган. Посочената заповед е издадена на основание чл. 7б, ал. 1, т.7 и т.9 от Закона за лечебните заведения, чл. 7, ал.1, т.3 и т. 4 от Наредба № 1/26.03.2019 г. за условията и реда за извършване на проверки от ИА „МН”, като с нея са определени единствено съставът на комисията за извършване на проверката, наименованието на проверявания обект и предметът и периодът на извършването на проверката, без да са оправомощени определени длъжностни лица да съставят АУАН. За да е законосъобразен АУАН, същият следва да е съставен от материално компетентен орган, оправомощен за това съгласно изискванията на чл. 117 от ЗЛЗ и чл. 16, вр. чл. 4, ал. 1 от Наредба № 1/26.03.2019 г. В случая по настоящото дело не е представена такава заповед. Административнонаказващият орган носи тежестта за доказване и като не е представил заповед, оправомощаваща св. Ф. К. да съставя АУАН, е поставил съда в невъзможност да извърши служебна проверка досежно компетентността на същия. Поради това съставът на съда, приема, че АУАН е съставен от материално некомпетентен орган.

Поради изложените съображения процесните АУАН и НП се явяват незаконосъобразни. Касае се за абсолютно, съществено и неотстранимо нарушение на процесуалните правила, което има като своя единствена последица цялостната отмяна на окончателния правоохранителен акт.

Предвид постановения краен резултат от районния съд, въпреки изложените по-горе съображения, същите не налагат интервениране върху обжалвания акт.

Разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН предвижда, че в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора такива се следват на ответника по касацията, но предвид, че същият не претендира разноски, съдът не следва да присъди такива.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. -град, Х. Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5286 от 23.12.2022 г., постановено по НАХД № 1923/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 133 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

